

Surreal

På nätterna vaknar jag av att gardinen rör sig i ett främmande rum. Röster hörs på sätt jag aldrig upplevt förr och drömmarna går inte att förklara. Det är som om någon annan har tagit över. Hon ser på mig utifrån och ändå vet jag att hon tillhör mig. Att hon kanske är mitt större.

Samtidigt på gatan utanför öppnas dörren till ett utlämningsställe för tidningar. En lastbil stannar till och lämnar in en börda nyheter. Tidningsbud kommer vandrande som lastar dem i kärror - och när de har gått sina turer lämnar de in kärrorna tomma. Är det bara jag som hör ord stapla upp sig mot väggarna och trängas där ändå?

Det finns en man som smyger in och sover där ibland. Han lägger sig när de har gått sin väg och under hans hud förvandlas artiklar till spräckliga fjärilar som lösgör sig från sidorna i mörkret. Han vet en del jag aldrig vetat. Han tänker sådant som jag aldrig hört. Han läser bokstäver på andra sätt, och när jag somnar vet jag inte vem jag är för att han blandar sig med mig som ljuset sprids från gatlyktan och in genom gardinen...

Och hon som är mitt större vilar aldrig helt. Hon läser honom som en nytgiven bok och viker hörn på sidor av hans liv som jag kan memorera. Hon töjer sig och tänjer ut så att det inbegriper honom och hans värld, och slipar tankar han har tänkt till någonting som jag kan hårbärgera. Hon sträcker mig så långt till slut att när jag vaknar är det i min egen värld som jag har fått tillbaka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cadena med Poeter.se id #22773 innehar upphovsrätten